

especial. Ara que he millorat molt, m'adono que ho he aconseguit. Segur de la intercessió de Magdalena, li vull donar les gràcies. De fet, ara em trobo bé, i no cal recórrer a tractaments especials ni a estades hospitalàries. (M.D.F., Menorca, desembre 2023).

3. Prego cada dia pels Obrers i per la Causa de beatificació de la nostra estimada Magdalena. Crec que si el Senyor em permet patir tant és perquè puc resistir, encara que de vegades el sofriment sigui tan gran que "caigui a trossos", però després em recupero. Crec fermament que la nostra estimada Magdalena em dona força per tirar endavant, i això em sorprèn molt. Ho considero el miracle de la Magdalena: no que em guareixi, ja que pràcticament és impossible, sinó que em dona força per resistir tant dolor. Què més puc demanar! (M.C., Sàrria, març 2024).

4. Escric per donar gràcies a Déu per haver deixat que Magdalena Aulina entrés a la meua vida, omplint-la de pau i concedint-me tot el que li demanava amb fe. Gràcies també a tots vosaltres, que treballeu perquè la seva Obra arribi a tots els racons de la terra. (L.G.R., Gran Canària, abril 2024).

Qui hagi rebut gràcies, per intercessió de la venerable serventa de Déu, pot comunicar-ho a una de les següents adreces: causa.bcn@magdalenaaulina.org
Carrer Sant Pere Claver, 2 - E 08017 Barcelona
Tel. 0034 93 203 9083

Donatius

Us agraïm les vostres donacions, per apaivagar les despeses del Procés de Canonització de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina. Donem compte d'això aquí, amb el nom o les inicials o de forma anònima, segons el vostre desig.

Grup Famílies, M.P. (Banyoles); C.G., C.C., M.S., P.T., C.G., J.A.B. (Barcelona); G.M., J.E., Família Anònima (San Adrian); F.N. (Valladolid); C.H. (València); A.B. (Oviedo); E.K., Anònim (Canaries); F.L., P.C., A.G., P., P.F., G.B. i P., R.B. (Roma); O.P. (Nàpoli); Moujon de Laubespain (Chéroy).

IBAN ES38 0081 0167 4800 0120 2127
Codice BIC: BSABESBB

Pregària per demanar LA BEATIFICACIÓ DE LA VENERABLE MAGDALENA AULINA SAURINA i gràcies per la seva intercessió

Santíssima Trinitat, font de tota llum i de tot bé, que suscites sempre nous models de vida cristiana, lloança i glòria a tu pel testimoni de la venerable Magdalena Aulina, la teva serventa.

La seva existència, "cara a Déu", ens sorprèn i ens commou, i és model de virtut. Ajuda'ns a caminar en la fe, en l'esperança i en la caritat, seguint el seu exemple. Segons la teva voluntat, concedeix-nos la gràcia que et demanem ... per intercessió de la teva serventa Magdalena.

Et supliquem, humilment, que la glorifiquis també en aquesta terra, perquè puguem invocar-la com a promotora de vida cristiana a les famílies, per a glòria del teu nom per sempre. Amen.

*"Pare Nostre", "Ave Maria"
i "Glòria al Pare".*

Butlletí informatiu n° 31
Juny 2024

Causa de Canonització de la Venerable Serventa de Déu MAGDALENA AULINA SAURINA (1897-1956)

**Fundadora de l'Institut Secular
"Operàries Parroquials"**
Pionera del laïcat consagrat

Notícies

El 13 de febrer de 2024, a Roma, al Dicasteri de les Causes dels Sants, es va obrir l'expedient que conté les Actes del Procés *Super Miro*, procedents del Tribunal Diocesà de Màlaga.

Diumenge dia 12 de maig de 2024, a les 12 h, a l'església parroquial de Nostre Senyora del Rosari a Sàrria (Galícia) es va celebrar una Missa en acció de gràcies per a la declaració de venerabilitat de la serventa de Déu Magdalena Aulina, fundadora de l'Institut Secular Operàries Parroquials.

L'aniversari del "dies natalis" (15 de maig de 1956) de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina es va celebrar amb l'Eucaristia el dia de la Pentecosta, diumenge 19 de maig de 2024, a les 12 h, al santuari de Santa Gemma de Barcelona. La Santa Missa va ser presidida per Mons. Francisco Pérez González, arquebisbe emèrit de Pamplona.

Gràcies i favors rebuts

1. Amb alegria aquí a Kinshasa cada 15 del mes ens trobem i preguem a Magdalena Aulina. Ara vull compartir una experiència. Mentre ajudava a un amic en els tràmits per obtenir el passaport, el dia de la cita per recollir-lo, malauradament el document no estava disponible, de fet, ens van dir que s'havia perdut. Aleshores vam decidir fer una novena a la Mare de Déu i demanar la intercessió de la venerable Magdalena. L'últim dia de la novena, vaig rebre una trucada telefònica: s'havia trobat el passaport! He volgut compartir aquest fet, perquè sapiguem que la Magdalena sempre ajuda la Família Auliniana de Kinshasa en les seves diverses necessitats. (D.M., novembre 2023).

2. En estar malalt crònic d'artritis reumatoide, vaig ser tractat durant anys amb corticoides i tractaments específics, obtenint bons resultats. No obstant això, quan va arribar la pandèmia de la Covid, després d'haver estat infectat diverses vegades, vaig haver d'aturar aquests tractaments, ja que eren incompatibles. Va ser llavors quan em vaig dirigir a la Magdalena Aulina, a qui estimo molt, demanant-li que m'ajudés a suportar el dolor, insistint molt que m'acompanyés en aquella situació de patiment. He de reconèixer que em semblava impossible resoldre-ho, si no hagués rebut una gràcia molt

Pinzellades de la seva biografia

1. Per a Magdalena Aulina i per a l'Obra, el període comprès entre 1934 i 1941 va estar marcat no només per la guerra civil (amb la seva càrrega de destrucció i mort), sinó també per les nombroses intervencions de Mons. José Cartañá Inglés, bisbe de Girona. Pocs mesos després de la seva ordenació episcopal i arribada a la diòcesi, va promulgar

un decret, el 26 de novembre de 1934, relatiu a la persona i l'activitat de Magdalena Aulina. Després de declarar que "no hi ha res de censurable en l'Obra solidària de Magdalena Aulina, al contrari, mereix grans elogis", va destacar l'"extraordinari sobrenaturalisme" en el fonament d'aquesta Obra, ordenant "abstenir-se de parlar de revelacions o comunicacions sobrenaturals a través de la beata Gemma" i advertint contra possibles excessos o malentesos. El 20 de desembre de 1935, tot i reconèixer que s'havien acceptat alguns indicis de l'anterior decret, el bisbe va dictar un nou decret acusant Magdalena de "falta de sinceritat" i de no haver-se "adaptat del tot a les disposicions canòniques". El 5 de gener de 1936 Magdalena va respondre al bisbe, renovant la seva submissió i fidelitat a ell i a l'Església. Deu dies més tard, el bisbe Cartañá va respondre amb un altre decret, més dur encara, insistint que l'Obra es basava en la suposada "comunicació extraordinària a través de la beata Gemma" i en la manca d'aprovació eclesiàstica. Per això va prohibir a Magdalena "qualsevol intervenció activa en els afers de l'Església", de manera que no es pogués interpretar com "una aprovació implícita" de l'Obra.

2. Era realment difícil d'entendre aquella manera de procedir per decret, basat sobretot en conjectures i sense escoltar l'interessat. L'anterior bisbe, Mons. José Vila, havia visitat l'Obra de Banyoles l'any 1930, felicitant a Magdalena. A més, la investigació realitzada pel jutge Antonio Vilaplana (nomenat el 24 d'agost de 1933 pel bisbe Juan Perelló, administrador de Girona), conclosa el 25 de juny de 1934, havia tingut un resultat substancialment positiu per a Magdalena. Tanmateix, el suggeriment que el bis-

be designés el seu delegat per supervisar l'Obra no va ser acceptat per Mons. Cartañá. Finalment, el 24 de gener de 1936 va tenir lloc una trobada entre el bisbe i Magdalena Aulina a l'episcopat de Girona. Mons. Cartañá li va presentar una declaració per signar. Però Magdalena, no estava del tot d'acord amb 9 punts proposats, i conscient del que feia, no la va signar. Segons ella, hi havia hagut una intromissió indeguda de l'autoritat eclesiàstica en qüestions de consciència i guia espiritual. Més aviat, Magdalena va signar la seva pròpia nota, en la qual declarava l'obediència absoluta al bisbe i a l'Església.

3. Durant la guerra civil espanyola (1936-1939) Mons. José Cartañá es va traslladar a la més tranquil·la zona nacional i va residir a Pamplona, al palau episcopal, convidat pel bisbe Marcelino Olaechea. En canvi, per a Magdalena i per als membres i amics de l'Obra, la guerra va suposar un període de grans perills i dificultats, patiments, amenaces, saquejos i destruccions. Quan el bisbe Cartañá va tornar a Girona, va dictar un altre decret, el 3 de juliol de 1939, en el que Magdalena, tot i que estava malalta al llit, va respondre amb una carta el 15 de juliol, acceptant les disposicions del bisbe. Magdalena les va considerar com si vinguessin de Déu, per això va escriure que constituïen "una gran alegria i consol per a la seva ànima", expressant "estima i gratitud" al bisbe. Aulina va enumerar totes les veritats de la fe catòlica com una renovada professió d'obediència a l'Església, al Papa i a tota la jerarquia, en particular acollint i professant la doctrina catòlica sobre les "comunicacions sobrenaturals", tal com l'Església l'ensenya. A més, va reconèixer i acceptar l'autoritat dels directors espirituals, segons la doctrina i les lleis de l'Església, a les quals es va sotmetre plenament. Però, al mateix temps, va rebutjar, com a falses, algunes cites que se li atribuïen. Magdalena va acceptar les disposicions episcopals amb total obediència i respecte, però també es va sentir lliure de comunicar amb humilitat al

bisbe la seva opinió sobre allò que considerava incorrecte. La humilitat i l'obediència heroica que va demostrar Magdalena va revelar la seva actitud, lliure i sincera, de confiança envers el bisbe, sense cap rebel·lió. Malauradament, el bisbe de Girona no va acceptar les explicacions de Magdalena i el 3 d'agost de 1939 va respondre amb un nou decret, que contenia per a Magdalena i els membres de l'Obra la sanció de la privació dels sagraments de la Penitència i de l'Eucaristia.

Trets de la seva espiritualitat

1. Jo declaro, amb tota l'ànima, que no vull en absolut fer res diferent del que, fa un any, vaig expressar al bisbe, demanant-li que vetlli per mi, perquè no vull res més que ser-li fidel en tot, volent morir i viure com una filla sotmesa en tot a la santa mare Església. Per la meua part, he posat tots els esfòrços per fer el que em van dir. Que Jesús guïi, en tots els aspectes, aquesta fidelitat que sento cap a la santa Església catòlica apostòlica romana. La mort mil vegades, abans d'ofendre Déu per rebre un favor humà. La veritat per endavant. Jo, l'única responsable de la meua ànima davant Jesús! (Magdalena Aulina, *nota*, 24 de gener de 1936).

2. "La meua ànima t'anhela, oh Jesús estimat, i on t'has amagat? Potser dorms al meu cor, Jesús meu, que no em respons? Quant t'estimo, oh mon bé! Jesús, Jesús, t'estimo! T'estimo! Oh Jesús, sostén el cor de la teua estimada Magdalena, perquè es va fent petit per no saber estimar. Oh Jesús, et busco, oh Jesús, el meu tot, el meu tot. Ell et busca, la meua ànima et desitja. Oh amor meu! Estimat Jesús, fes el que vulguis, sóc aquí". Ho vaig escriure la nit que la policia va entrar a la meua habitació per fer un dels escorcolls que feien en aquells dies de persecució. Res més que vessar el meu cor pobre amb el meu Jesús (Magdalena Aulina, *soliloqui*, gener de 1938).

3. Amb dolor, però amb determinació, vam acceptar humilment les vostres ordres, respectant i venerant la vostra autoritat episcopal no només amb paraules, sinó amb fets fins al sacrifici. A ella, també pel caràcter patern que ens ofereix, amb la necessària llibertat d'esperit li hem expressat tot el dolor que ens ha causat la seva actitud: encara que no ho poguéssim considerar correcte, no ens l'hem desestimat ni burlat, sinó ho vam acceptar amb submissió, adaptant-nos humilment a elles, encara que fos amb la violència de qui ha de sacrificar la seva feina. [...] Mai he tingut, ni tinc, ni amb favor diví espero tenir, cap criteri o judici diferent del que estableix la Santa Església, a través de la seva jerarquia divinament instituïda. I tot allò que s'allunya del seu magisteri, en realitat, ho considero

erroni, temerari, inepta i destructiu de la disciplina cristiana, contrària no només a la perfecció, sinó també a la rectitud ordinària de la vida cristiana, i per tant nociva per a les ànimes que la professen. (Magdalena Aulina, *carta al bisbe Cartañá*, 15 de juliol de 1939).

Testimonis

1. El 6 de juliol de 1937, els metges Joaquín Puig i Manuel Bofill van diagnosticar a Magdalena astènia cardíaca i hipotensió, que després es va confirmar amb visites periòdiques. Magdalena va passar més de dos anys al llit, greument malalta amb un empitjorament progressiu dels símptomes vasculars i intolerància gàstrica. El setembre de 1939 el pronòstic era fatal. El 12 de novembre de 1939, les Senyorettes van comunicar a un capellà la proximitat de la mort de Magdalena, després que altres metges havien declarat la situació clínica molt greu. Però l'endemà, 13 de novembre de 1939, els metges Narciso Figueras i Manuel Bofill van certificar l'absència sobtada dels símptomes greus anteriors i la recuperació física i sensorial del pacient. El mateix dia, Montserrat Boada va anunciar a l'arxipreste Joaquín Blanch la ràpida millora de Magdalena, atribuïda a la intercessió de la beata Gemma. Montserrat, l'endemà, dia 14, ho va comunicar per escrit al bisbe Cartañá.

2. Jesús, que amb amor t'entregues, i Casa Nostra t'espera ansiosa, la fe dóna força encara que no vinguis a nosaltres en el teu Pa diví. / Fidels a tu, si ara se'ns impedeix rebre el Pa del Cel, hi haurà algú que impedeix que vinguis tot i sense pa? / Si la sagrada Hòstia immaculada ens fa sentir una fe i un amor fervents, confiant en tu, havent-nos estat prohibit, ens dones una fe més gran. / Com un màrtir, que va desitjar ardentment les aigües de la pica del baptisme, plenes de fe i treballant amb fermesa, les va substituir per la seva sang, / així l'Hòstia, que va ser la nostra felicitat unint-nos amb tu, oh Jesús, des del blat que es feia pa, i ara és una creu. / Però aquesta creu i aquella farina blanca són tots dos elements fugaços, la fe i la pau vibren, ens animen, i Déu hi és sempre. (Cant *A la prova la nostra força és la fe*, 1939).

